

Διαδικτυακή Εκδήλωση Μνήμης και Τιμής Γρηγόρη Αυξεντίου

Ο Αθάνατος αϊτός του Μαχαιρά

Περιφερειακό Γυμνάσιο
Κοκκινοτριμιθιάς

03/03/2021

**Τραγούδι για το μεγάλο αδερφό μας
Κώστας Μόντης**

**Να πάρουμε μια σταγόνα απ' το αίμα σου
να καθαρίσουμε το δικό μας,
να πάρουμε μια σταγόνα απ' το αίμα σου,
να μπολιάσουμε το δικό μας,
να πάρουμε μια σταγόνα απ' το αίμα σου,
να βάψουμε το δικό μας
να μη μπορέσει πια ποτέ,
να το ξεθωριάσει ο φόβος.**

**Να πάρουμε το τελευταίο σου βλέμμα
να μας κοιτάζει να μην ξεστρατίσουμε,
να πάρουμε την τελευταία σου εκπνοή
να 'χουμε οξυγόνο ν' αναπνέουμε χιλιάδες χρόνια,
να πάρουμε τις τελευταίες σου λέξεις, να 'χουμε να τραγουδάμε
ανεξάντλητα εμβατήρια για τη λευτεριά...**

«Στιγμές», 1958

Μνημονεύουμε και τιμούμε σήμερα, 63 χρόνια μετά την ηρωική θυσία του, ένα άξιο τέκνο της Κύπρου και ξεχωριστό ήρωα της σύγχρονης κυπριακής ιστορίας, τον Γρηγόρη Αυξεντίου.

Ο θρυλικός τομεάρχης της ΕΟΚΑ, ο αϊτός του Μαχαιρά, ο ήρωας που σφράγισε με τη θυσία του τη σύγχρονη ιστορία της ιδιαίτερής μας πατρίδας, μίλησε πρώτα με την ψυχή του και μετά με το τουφέκι του, στο πεδίο της μάχης.

Ο Γρηγόρης Αυξεντίου, ο Ρήγας, ο Μάστρος, ο Ζήδρος ... Είναι σαν ένας ψίθυρος που διατρέχει τη συλλογική μας αυτοσυνειδησία.

**Είναι δύσκολο να αγνοήσεις το πρόσωπο του Γρηγόρη Αυξεντίου,
αν είσαι Έλληνας αυτού του τόπου.**

Μας έδειξε πως πολεμούν οι ήρωες.

Μας έμαθε πως πεθαίνουν οι Έλληνες.

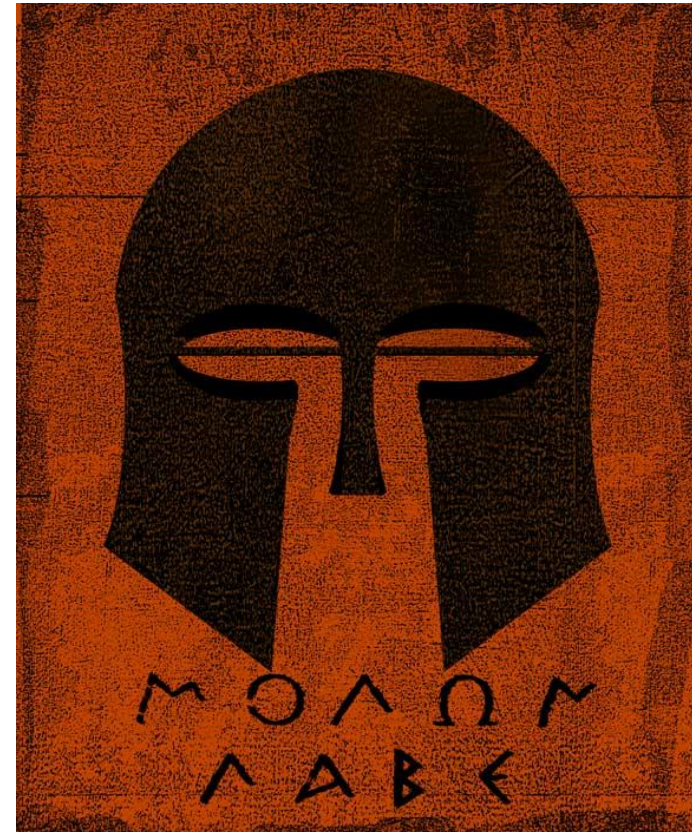
**Μας δίδαξε πως πρέπει να ζούμε αλλά και πως πρέπει να
αντιστεκόμαστε.**

Το παλληκάρι από τη Λύση στα 29 του χρόνια με οδηγό όσα έμαθε και όσα διδάχθηκε στην σύντομη ζωή του, συνειδητά επέλεξε να μείνει στο κρησφύγετό του, στις 3 του Μάρτη του '57.

Δεν ήταν απόφαση ήττας. Δεν ήταν επιλογή παράδοσης ή υποχώρησης. Ήταν επιλογή θυσίας και έμπρακτης απόδειξης τού πόσο ποθούσε να ζήσει σε έναν τόπο ελεύθερο. Σε μια πατρίδα, την οποία δεν θα διαφέντευαν κατακτητές, αλλά ελεύθεροι και περήφανοι Έλληνες.

Απόγονοι των ένδοξων προγόνων μας.

[Δε γίνονται σήμερα αυτά τα πράγματα, Γρηγόρη]

Κώστας Μόντης

Δε γίνονται σήμερα αυτά τα πράγματα, Γρηγόρη.

**Αυτά τα παράτησε ο κόσμος χιλιάδες χρόνια τώρα και τ' αφυδάτωσε και τα
ταρίχεψε και τα 'κανε παραμύθια**

**για τ' αναγνωστικά των παιδιών, γιατί αρέσουν στα παιδιά οι θερμοπύλες με
τους χτενισμένους Σπαρτιάτες και τα «υπό σκιάν» και τα «Μολών λαβέ»
δεν τα 'βαναν για να τα επαναλαμβάνουμε.**

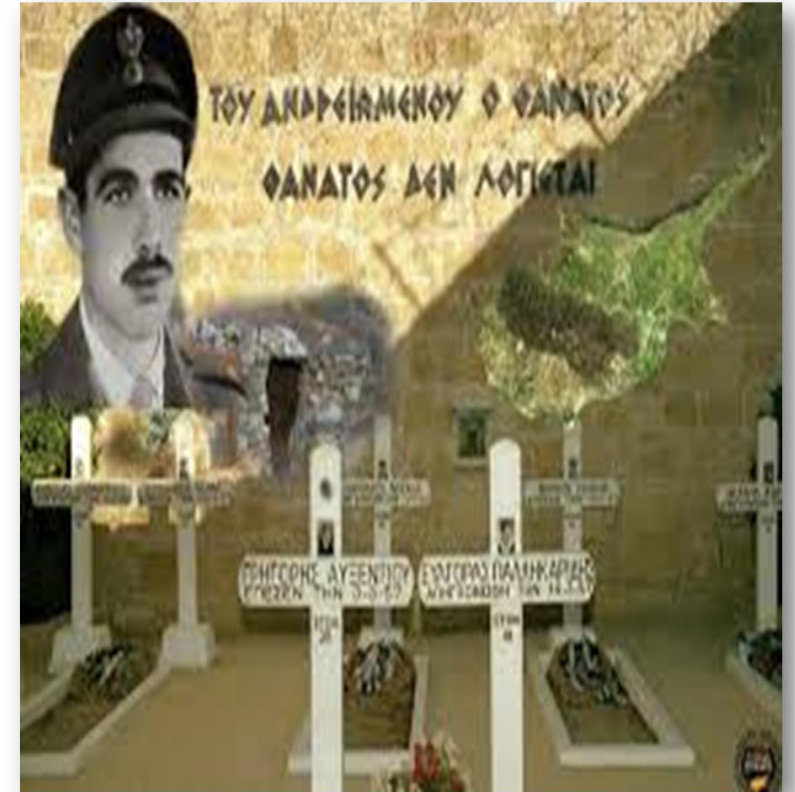
**Έπειτα πώς έρχεσαι ύστερα από δυόμιση χιλιάδες χρόνια να διεκδικήσεις;
Σκέφτηκες τον αριθμό;**

**Δυόμιση χιλιάδες χρόνια δεν υπήρχε αντίρρηση,
δυόμιση χιλιάδες χρόνια είχαν κάνει κατοχή το παραμύθι οι άνθρωποι.**

Δεν μπορείς εσύ τώρα να λες όχι!

Ο Γρηγόρης ήταν από τους άντρες που μετατρέπονται σε αιώνια σύμβολα της ιστορίας, για να διδάσκουν τους λαούς πως οι δούλοι γίνονται ελεύθεροι. Που ζουν πάντα στη συνείδηση του κόσμου, που σέβεται τον εαυτό του και τον καθοδηγούν στα κοινωνικά και τα εθνικά του πεπρωμένα.

Ζει ο Γρηγόρης Αυξεντίου. Πάντα θα ζει ο Γρηγόρης Αυξεντίου. Έχουμε χρέος να γυρίζουμε τα μάτια της ψυχής μας και να τον αντικρίσουμε άκαμπτο, ακμαίο.

Θα τον δούμε να προχωρεί με βήματα σταθερά, να τεντώνει την ιερή σημαία και να δείχνει κατά την ανατολή.

Θα τον ακούσουμε τηλεβόα των αιώνων, να κραυγάζει:

Εμπρός αδέρφια! Εμπρός για τη Μόρφου, την Κερύνεια, το Βαρώσι. Εμπρός για την ακραία έπαλξη, την ακραία προφυλακή της Φυλής μας!

Ελάτε μαζί μου! Σας άφησα στα καταράχια του Μαχαιρά τις φλεγόμενες σάρκες μου.

Σιγοκαίει ακόμα το κορμί μου. Πάρτε φωτιά.

Πάρτε φωτιά κι ακολουθήστε μου να πορευτούμε σε λιτανεία λευτεριάς και να στείλουμε με τα γαλανά κύματα της θάλασσας

σ' όλο τον κόσμο το μήνυμα πως οι Έλληνες αξιώθηκαν να λευτερώσουν άλλη μια φορά τη σκλάβια τους πατρίδα.

Στον ΑΕΤΟ του ΜΑΧΑΙΡΑ ΤΕΥΚΡΟΣ ΑΝΘΙΑΣ

Σίγησε η βροντή κι έγειρε η αστραπή,
στου Μαχαιρά την κορυφή
γονατισμένη,
Τον Ήρωα-Μαχητή ν' αφουγκραστεί
που πολεμά,
και βλέπει η Παναγία από το θρόνο
δακρυσμένη.

1. Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψι
Τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερῆ ,
Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψι ,
Ποῦ μὲ βία μετράει τὴν γῆ .

2. Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά ,
Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρείωμένη ,
Χαῖρε , ὦ χαῖρε , Ἐλευθεριά !

